

не само въ Македоній и Ахайї, но и ^о на всяко място ся расчу ваша-та вѣра въ Бога, што ный не трѣбва да говоримъ ^и нѣщо. Защото тѣ възвѣщаватъ за нась, ^и какъ станаше-то влѣзваніе при васъ, ^и какъ се ся обѣрили отъ идолы-тѣ къмъ Бога, за да служите на живый-ть и истинный-ть Богъ, И ^сда очакувате ^и отъ небеса неговаго Сына, ^икогото въскръси отъ мртвъ-тѣ, Иисуса, който ны освободява ^и отъ идѫшій-ть гнѣвъ.

ГЛАВА 2.

1 Защото ^и вы сами знаете, братіе, нашето при васъ влѣзваніе, че не бы напразно; 2 Но като бѣхмы отъ понапредъ, както знаете, пострадали и обесчестени ^и въ Филиппы, ^и дѣрзихмы въ Бога нашего ^и да проповѣдамъ възгеліе-то Божіе ^и съ голѣмъ подвигъ. Защото ^и наше-то увѣща-
ние не ^и отъ прѣльваніе, нито отъ нечи-
4 стотѣ, нито съ измамъ; Но както ^и бѣхмы одобрѣни отъ Бога ^и да ни повѣри благо-
5 го-твѣствованіе-то, така говоримъ, ^и не като че угождавамъ на человѣцы, но на Бога
5 ^и кийто испытува сърдца-та ни. ^и Защото, както знаете, нито ласкателно слово упо-
6 трѣбихмы нѣкога, нито причинъ за лихом-
имство; Богъ е ^и свидѣтель; ^и Нито поискахмы слава ^и отъ человѣцы, нито отъ
7 васъ, нито отъ други; (^иАко и да можахмы ^и смы въ тежкостъ ^и като Христовы апо-
7 столи;) ^и го бѣхъмы тихъ посрѣдъ васъ,
8 както кѣрмилница ся грыжи нѣжно за-
8 чада-та си. Така като имахмы горещъ
любовь къмъ васъ, имахмы благодареніе
9 ^и да ви прѣдадемъ не токо евангеліе-то
9 Божіе, но ^и душы-тѣ си, защото ста-
9 нихъ любезни наѣтъ. Защото вы, братіе,
10 помните нашій-ть трудъ и мѣжкъ, понеже
дена и ноща ^и като работѣхмы, ^и да не
10 отеготимъ ни единого отъ васъ, проповѣ-
дахмы възгеліе-то Божіе. ^и Вы се
11 свидѣтели и Богъ, ^и какъ свято, и праведно,
и неукоризнено ся обходихмы съ
васъ вѣрующы-тѣ; Както знаете, какъ
всякого отъ васъ като отецъ чада-та си

^о Рим. 1; 8. 2 Сол. 1; 4.^п Гл. 2; 1.^р 1 Кор. 12; 2. Гал. 4; 8.^с Рим. 2; 7. Фил. 3; 20. Тит. 2;

13. 2 Пет. 3; 12. Отк. 1; 7.

^т Дѣян. 1; 11. Гл. 4; 16. 2

Сол. 1; 7.

^у Дѣян. 2; 24.^ф Мат. 3; 7. Рим. 5; 9. Гл. 5; 9.

—

^а Гл. 1; 5, 9.^б Дѣян. 16; 22.^г Гл. 1; 5.^д Дѣян. 17; 2.^е Фил. 1; 30. Кол. 2; 1.^ж 2 Кор. 7; 2. Ст. 5. 2 Пет. 1; 16.^ж 1 Кор. 7; 25. 1 Тим. 1; 11. 12.^з 1 Кор. 9; 17. Гал. 2; 7. Тит.

1; 3.

^и Гал. 1; 10.^и Прит. 17; 3. Рим. 8; 27.^и Дѣян. 20; 3. Сол. 2 Кор. 2; 17.

4; 2. 7; 2. 12; 17.

^и Рим. 1; 9.^и Ион. 5; 41. 44. 12; 43. 1

Тим. 5; 17.

^и 1 Кор. 9; 4, 6, 12, 18. 2

2 Кор. 10; 1, 2, 10, 11. 13; 10.

2 Сол. 3; 9. Филип. 8, 9.

^и 2 Кор. 11; 9. 12; 13, 14.

2 Сол. 3; 8.

^и 1 Кор. 9; 1, 2, 5.^и 1 Кор. 2; 3. 9; 22. 2 Кор.

13; 4. 2 Тим. 2; 24.

^и Рим. 1; 11. 15; 29.^и 2 Кор. 12; 15.^и Дѣян. 20; 34. 1 Кор. 4; 12.^и 2 Кор. 11; 9. 2 Сол. 3; 8.^и 2 Кор. 12; 13, 14.

12 увѣщавахмы и утѣшавахмы, и строго ви заржчахмы, ^и да ходите достойно Богу, ^икъто вы призыва въ свое-то царство 13 и слава. За туй и ный благодаримъ Бога ^инепрестанно, че като пріяхте слово-то Божіе, което чухте отъ нась, пріяхте ^ине като слово человѣческо, но, (както е наистинѣ,) слово Божіе, което и дѣйству- 14 ва между васт вѣрующы-тѣ. Защото вы, братіе, станжте подражатели ^ина Божійтѣ въ Христа Иисуса церкви, които сѫ въ Іудеї, понеже ^и вы пострадахте исто-то отъ свои-тѣ си соплеменици ^икакто и тѣ отъ Іудеї-тѣ, ^и Които и Господа Иисуса убихъ, и ^исвой-тѣ си пророки, и наст распѣдихъ, и Богу не угодявъ, ^ии на всички-тѣ человѣцы сѫ противни; 16 ^и Възбраияватъ ни да говоримъ на языч-ници-тѣ да ся спасѣтъ, ^иза да испълнятъ грѣхове-тѣ си вынужги; но ^и постигнѫ ги гнѣвъ-тѣ до край.

17 А ный, братіе, като осиротѣхмы отъ васъ за малко вѣме, ^и лицо ^и не съсъ сърдце, ^и още повече съ голѣмо желаніе ся постараҳмы, ^идано видимъ лицо-то ви. За това поискахмы да дойдемъ при васъ, (и азъ Павель) и веднѣкъ и дваждъ, но на- 19 прави ни ^ипрѣкълъ Сатана. Защото ^икоя е наша-та надежда, или радост-та ^и? или ^ивѣнецъ-та на похвалж-тѣ ^и? не есте ли вы прѣдъ Господа нашего Иисуса 20 Христа ^ивъ пришествие-то негово? Защото вы се наша-та слава и радость.

ГЛАВА 3.

1 За това, като ^и не можахмы да търпимъ вече, ^и разсѣдихмы за добро да останемъ 2 сами въ Аѳинѣ; И проводихъ Тимоѳея брата нашего и служителя Божія и со- 3 трудника нашего въ Евангеліе-то Христово, да вы утвѣри, и да вы утѣши отъ 4 къмъ вѣрж-тѣ ви; ^и Да ся не колебае никой въ тѣзи скѣрби; защото вы знаете 4 че на това ^исмы опрѣдѣлени; ^и Защото 5 както бѣхмы при васъ, прѣдказувахмы ви, че има да прѣтърпимъ притѣсненіе, 5 както и станж, и знаете. За това и азъ

^и Гл. 1; 5.^и 2 Кор. 7; 2. 2 Сол. 3; 7.^и Евес. 4; 1. Фил. 1; 27. Кол.

1; 10. Гл. 4; 1.

^и 1 Кор. 1; 9. Гл. 5; 24. 2

Сол. 2; 14. 2 Тим. 1; 9.

^и Гл. 1; 3.^и Мат. 10; 40. Гал. 4; 14. 2

Пет. 3; 2.

^и Гал. 1; 22.^и Дѣян. 17; 5. 13.^и Епр. 10; 33. 34.^и Дѣян. 2; 23. 3; 15. 5; 30.

7; 52.

^и Мат. 5; 12. 23; 34. 37. Лук.

13; 33. 34. Дѣян. 7; 52.

^и Еес. 3; 8.^и Лук. 11; 52. Дѣян. 13; 50.

14; 5, 19. 17; 5. 13. 18; 12.

19; 9. 22; 21. 22.

^о Быт. 15; 16. Мат. 23; 32.^о Мат. 24; 6. 14.^о 1 Кор. 5; 3. Кол. 2; 5.^о Гл. 3; 10.^о Рим. 1; 13. 15; 22.^о 2 Кор. 1; 14. Фил. 2; 16. 4; 1.^о Прит. 16; 31.^о 1 Кор. 15; 23. Гл. 3; 13.^о Отк. 1; 7. 22. 12.^о Ст. 5.^о Дѣян. 17; 15.^о Рим. 16; 21. 1 Кор. 16; 10.^о 2 Кор. 1; 19.^о Еес. 3; 13.^о Дѣян. 9; 16. 14; 22. 20; 23.

21; 11. 1. Кор. 4; 9. 2 Тим.

3; 12. 1. Пет. 2; 21.

^о Дѣян. 20; 24.